

Přílohy

Příloha č. 1: Informovaný souhlas pro rodiče žáků

Příloha č. 2: Rozhovory s žáky a asistentkou pedagoga na ZŠ 1

Příloha č. 3: Rozhovory s žáky a asistentkou pedagoga na ZŠ 2

Příloha č. 1: Informovaný souhlas pro rodiče žáků

INFORMOVANÝ SOUHLAS PRO RODIČE

Informovaný souhlas týkající se bakalářské práce na téma: „Spolupráce s asistentem pedagoga z pohledu žáka“

Byl/a jste požádán/a o spolupráci k poskytnutí rozhovoru a audio nahrávky za účelem získání dat pro potřeby zpracování bakalářské práce na *Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze*.

Důraz je kladen na:

- (1) Anonymitu informantů – v přepisech rozhovorů budou odstraněny (i potenciálně) identifikující údaje.**
- (2) Mlčenlivost studenta/tky ve vztahu k osobním údajům o účastnících výzkumu (se získanými daty a informacemi budu pracovat výhradně já, autorka bakalářské práce).**
- (3) Vaše dítě jako informant/informantka i Vy jako zákonný zástupce máte právo kdykoli odstoupit od výše uvedené spolupráce.**
- (4) Pro vaše dítě z účasti na empirickém šetření neplynou žádná rizika, která by přesahovala rámec běžné školní výuky.**

Děkuji Vám za pozornost věnovanou těmto informacím a žádám Vás tímto o poskytnutí souhlasu se spoluprací Vašeho dítěte v intencích výše uvedených.

.....

....

Jméno a příjmení studenta/tky (e-mail, resp. tel. studenta/studentky).

Podpis studenta/tky:

Udělují souhlas s mou spoluprací/účastí ve výše uvedeném smyslu.

(Jméno) Podpis rodiče:

V dne

Příloha č. 2: Rozhovory s žáky a asistentkou pedagoga na ZŠ 1

Respondent č. 1

T:

První otázka zní. Vysvětlil vám někdo, proč je asistent pedagoga ve třídě? A případně jak to probíhalo?

R č. 1:

Ona je tu kvůli té jedné spolužačce. A nějak extra ne.

T:

Ne? Nikdo vám neřekl, proč tam je?

R č. 1:

No víme, že kvůli té *****. Pořád všem tvrdí, že je asistentka pro všechny.

T:

Takže vám říká, že je pro všechny?

R č. 1:

Ale hlavně to, že je specifikovaná pro tu *****.

T:

Dobře, takže než tam AP přišla, tak vám třídní učitel řekl...?

R č. 1:

Nene. My jsme měli rozházené třídy do 5. třídy. Pak jsme se spojili všechny třídy do jedné a vznikla 6. třída, nová třídní učitelka plus asistentka.

T:

Takže jste přišli do 6. třídy a už tam byla asistentka a vy jste nevěděli, proč tam je?

R č. 1:

No, znali jsme *****.

T:

Hm, dobře. Jakou si myslíš, že má asistent pedagoga roli ve třídě?

R č. 1:

Jenom taková vedlejší učitelka.

T:

A můžeš to nějak víc specifikovat? Můžeš popsat různé činnosti, které si myslíš, že může dělat.

R č. 1:

Já nevím, tak třeba může psát poznámky, může napomínat ty děti, může se o ně starat. Jako v podstatě jo že jo. A ještě pomáhat.

T:

Jo jo dobře.

T:

Jaké činnosti si myslíš, že nejsou v náplni práce asistenta pedagoga, ale přesto je ve třídě vykonává?

R č. 1:

Stará se třeba o věci, o který by úplně neměla.

T:

Například?

R č. 1:

Furt řeší, co děláme. Furt řeší ostatní a řeší kolikrát více ostatní než *****.

T:

A co třeba řeší u ostatních?

R č. 1:

Já nevím, třeba že nepracujeme, že nic neuděláme, že si furt jen něco hážem, že si povídáme, třeba, píšeme psaníčka, jsme na mobilech.

T:

Dobře, děkuji. Popiš mi prosím, jak se cítíš, když je asistent pedagoga v průběhu vyučování ve třídě. Nějaké tvoje pocity.

R č. 1:

No, mám chuť ji kolikrát „zabít“ (smích). Někdy je v pohodě. Někdy si dělá sama svoje na mobilu, někdy řve na ***** , někdy tam ani není, což je úplně nejlepší.

T:

(smích)

R č. 1:

Ne, fakt ona je hrozná vlezdoprdelka.

T:

Jak to myslíš?

R č. 1:

O všechno se furt strašně stará.

T:

Dobře. Takže jak se cítíš?

R č. 1:

Hrozně.

T:

Hrozně?

R č. 1:

Ne, tak my fakt nemůžeme dělat kraviny o přestávkách nebo o hodinách, když je tam ona. My si tu školu tak neužijeme, jak třeba ty ostatní třídy bez té asistentky. Jako neříkám, že ostatní asistentky třeba nejsou takové.

T:

Chápu. Takže jsi říkal, že při vyučování ti vadí, že nemůžete psát ta psaníčka, být na telefonu? Myslím teď přímo při vyučování, co dělá?

R č. 1:

Jo, nebo třeba ještě na nás řve, ať si to zapíšeme, když nemáme sešit, tak to žaluje učitelkám. Nemůžeme si nic vyřídit sami za sebe s učitelkama.

T:

Chápu.

R č. 1:

Ani ty přestávky nemáme kolikrát takový. Že buď tam sedí, anebo přijde třeba v polovině

T:

A je něco jinak, když tedy v průběhu vyučování ve třídě není? Jak se cítíš?

R č. 1:

Cítím se volně. Můžu v klidu spát, jen učitelka mě seřve a nic se neděje. Můžu si dělat, co chci.

T:

Takže tomu rozumím tak, že máte větší volnost a můžete si víceméně dělat, co chcete a víc na vás nikdo nedohlíží.

R č. 1:

Jo. Jen nás drží ta učitelka.

T:

Takže jsou tedy situace, kdy ti nevyhovuje přítomnost AP?

R č. 1:

Jo jsou.

T:

A jsou nějaké konkrétní situace? Zmiňoval jsi například přestávky.

R č. 1:

No, jak kdy. Někdy, když fakt potřebuju něco vysvětlit nebo něco, tak ji využiju. Ale někdy mě fakt štve.

T:

Dobře, takže ti i pomáhá?

R č. 1:

Jo, když teda za ní přijdeme, že něco fakt jako potřebujeme.

T:

Dobře. A jak se tedy cítíš, když je o těch přestávkách ve třídě?

R č. 1:

Tak vzhledem k tomu, že máme zakázáno třeba chodit z tříd do tříd, tak když AP je ve třídě, tak tam nikdo chodit nemůže, a když tam není, tak k nám vždy přijde milion lidí a když zazvoní, tak jdou pryč.

T:

Takže ani vy z té třídy moc nevycházíte?

R č. 1:

Jako jo, ale ne tolik.

T:

Dobře. Co je jinak, nebo jak se cítíš, když není přítomná o přestávce ve třídě?

R č. 1:

Je to úplně jiné. Mám tam kámoše třeba nebo můžeme být na mobilech. Sice se to nesmí, ale můžeme, když tam nikdo není a dáváme si pozor.

T:

Dobře. Jak podle tebe ovlivňuje atmosféru ve třídě.

R č. 1:

Jako kolikrát si z ní děláme srandu, kolikrát si ona dělá srandu z nás.

T:

Takže jaký je váš kolektiv, když je ve třídě AP?

R č. 1:

Jako když chce, tak dokáže být v pohodě. Kolikrát není jako učitelka, ale jako kamarádka. Jak kdy. Podle její nálady.

T:

A bavíte se o ní nějak se spolužáky?

R č. 1:

Jo.

T:

A co si třeba říkáte?

R č. 1:

Kdy konečně odejde. A pak, že se stará víc o nás než o *****.

T:

Dobře. Poslední otázka. Prosím, popiš mi situaci, ve které na tebe nějak AP reaguje a jak se při tom cítíš? Jakoukoliv situaci, na kterou si vzpomeneš.

R č. 1:

Já nevím no. Cokoliv, co udělám, tak hned jde po mně.

T:

Myslíš si, že je to jenom po tobě?

R č. 1:

Ne, je to po více lidech. Ona se vždy otočí tak, že nekouká jen k *****, ale že kouká po celé třídě, takže vidí všechno.

T:

Dobře, takže nějakou tu situaci ještě prosím, když na tebe nějak reaguje.

R č. 1:

Já to nechci, ale kolikrát jsem na ni pak drzej a je mi to líto. Ale kolikrát ani ne. Někdy jsem rád, že jí to řeknu.

T:

A při čem třeba?

R č. 1:

Když nikoho neruším, nikoho neotravuju, tak proč ona dělá do mě? Když já jí třeba nic nedělám?

T:

Dobře. Je něco, co bys mi ještě chtěl říct k tomuto tématu? Co tě napadá mimo otázky, které jsem pokládala. Co by mohlo být zajímavé?

R č.1:

Třeba, když se ptáme učitele, jestli si něco pustíme, tak AP řekne „ne, jdeme se učit.“ Na jednu stranu chápou, že to s náma myslí asi dobře, ale když se chceme koukat, tak se chceme koukat. Proto ona asi v pátek už nechodí, protože se vždy v pátek koukáme nebo si o češtině čteme.

T:

Dobře. Děkuji za tvé názory.

Respondent č. 2

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je asistent pedagoga ve třídě a jak to probíhalo?

R č.2:

No, kvůli ***** , protože prostě ona je taková zvláštní. Takže kvůli ní tam vlastně je, ale ona se stará o všechny než jen o ní. Ona je na ní taková přísná hodně. A stará se víc o nás než o ní. Že tam o tu ***** ani tolik nejde.

T:

A ty jsi přišla až do šesté třídy?

R č. 2:

Nene, byla jsem tu od 1.stupně.

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je asistent ve třídě?

R č.2:

Ne. Tak my jsme to pochopili na základě tý ***** .

T:

Takže jste to museli sami takto pochopit?

R č.2:

Jojo.

T:

Dobře. Jaká je podle tebe role asistentky ve třídě?

R č.2:

No, jakože když tam je kvůli tomu dítěti, tak spíš jakoby se starat o to dítě a dohlížet tam na něj a nějak se o ně jako starat. No prostě na něj dohlížet a tak.

T:

Dobře. Jaké činnosti, podle tebe, nejsou v náplni práce asistentky, ale přesto je ve třídě provádí?

R č.2:

No prostě je tam kvůli tomu dítěti, ale prostě ona sama vždycky starala o ty další, i když, jakože tomu dítěti tam vlastně jako vůbec nějak nedává ten pozor.

T:

Můžeš mi nějak prosím rozvést to, jak se stará o vás jako o ostatní?

R č.2:

No, ona se spíš nestará, ona vždy jakože... Třeba píšeme test a ona jde pryč od ***** a jde vždy k někomu dalšímu a tam dohlíží na něj, a ne na tu ***** . Ona vždycky, když má něco dělat u ***** , tak to dělá u kohokoliv jiného, jen aby to nedělala u ní.

T:

Um, dobře. Popiš mi prosím, jak se cítíš, když je asistentka v průběhu vyučování ve třídě. Takže nějaké konkrétní tvé pocity.

R č.2:

Já to nějak jako nevnímám. Mně je to asi tak nějak jedno. Spíš, když právě píšeme test a ona je u mě, tak jsem víc nervózní, protože se mi do testu kouká a nějak ho komentuje.

T:

Rozumím. Je něco jinak, když v průběhu vyučování není ve třídě? A jak se cítíš?

R č.2:

(než jsem stačila doříct otázku) Ano ano. Jsem šťastná, nikdo mě nekomentuje, prostě nevím, nikdo to všechno nijak nekomentuje. Nikdo tam na nikoho neřve. A je to prostě lepší, když tam není. A i ta ***** je prostě lepší, když tam ona není.

T:

Fakt jo?

R č. 2:

Jo.

T:

Dobře. Takže tedy jsou nějaké situace, kdy ti nevyhovuje, že tam je přítomná AP?

R č.2:

Jo.

T:

A můžeš mi tedy říct, v jakých konkrétních situacích ti nevyhovuje, když tam je?

R č.2:

No tak jakože. Já nevím, prostě já to nemám ráda. Takže jakože mně spíš teda vadí, když tam je. Jakýkoliv den, když tam je, tak je to vždycky úplně jako celkem hrůza. A vždycky když tam není, tak ale i ta ***** funguje prostě líp, když ona tam není, protože na ní celkem jako pořád řve. A ona se o sebe ***** jako, podle mě, dokáže postarat i bez ní, protože ji stačí okřiknout a funguje normálně.

T:

Dobře. A jak se cítíš, když je přítomná AP o přestávkách ve třídě?

R č.2:

(zasmání) Úplně hrozně. Ona vždycky prostě přileze s nějakou úplnou kravinou a vždycky nám tam začne povídat, anebo nám tam říká o svém životě. A jako nikoho to nezajímá, že jo. Vždycky s něčím přijde a vyvalí to na nás. No, takže tak. To nám celkem jako vadí.

T:

A jak se cítíš, když není o přestávce ve třídě?

R č.2:

Úplně skvěle. Jakože fakt jako skvěle. Řešíme tam, co chceme, aniž by nás tam někdo komentoval, jak co máme dělat.

T:

Dobře. Jak podle tebe AP ovlivňuje atmosféru ve třídě?

R č.2:

Hodně.

T:

A něco konkrétního? Můžeš to rozvést? Někaký příklad s ohledem na váš třídní kolektiv?

R č.2:

Když tam je, jak to ovlivňuje?

T:

Ano.

R č.2:

Když tam je, tak jsou všichni takový zamklý. Já si myslím, že se jí celkem bojíme. Nebo ne bojíme, ale bojíme se asi cokoliv říct, protože ona vždycky jde za třídní, všechno jí řekne. Ještě to řekne podle sebe. Takže to ovlivňuje dost atmosféru ve třídě.

T:

Dobře. Popiš mi nějakou situaci, kdy na tebe asistentka nějakým způsobem reaguje a jak se přitom cítíš? Zmiňovala si tady třeba ty testy. Tak napadá tě ještě něco?

R č.2:

Třeba, když jsme teď psali přijímačky, tak já jsem je nepsala a měla jsem pohovor. A ona byla, jakože „Jo tak to máš jasný“. A bylo to takový divný, že všichni psali přijímačky a já že jsem šla někam jinak na učňák. Takže to bylo takový jako divný, že se mi jako vysmála, že nejdu na střední. Což mi bylo takový nepříjemné a cítila jsem se kvůli tomu špatně.

T:

Rozumím. Je ještě něco, co bys mi k tomuto tématu chtěla říct? Co tě napadá mimo tyto otázky, na které jsme se tě ptala. Něco o vaší AP.

R č.2:

No, jsem ráda, že jsem už v devítce a nebudu ji muset vídat a bude to lepší. My odcházíme a ona pak také odejde. Na to se, podle mě, těšíme všichni. Nebo jako ona se teď celkem zlepšila. Hrozné to bylo od té šestky do osmičky. To byl extrém. Ona byla třeba zasedlá na některé žáky. I na mě v jednu chvíli. A dávala úplně zbytečné poznámky. Mně dala poznámku za to, že koukám z okna. Fakt byla divná. A teď se to lepší. Ale u té ***** je to takové, že ona tam prostě sedí a kouká do mobilu a nic nedělá. Jen se rozhlíží po třídě a hledá ve všech chyby, a tak no.

T:

Dobře. Děkuji ti za odpovědi.

Respondent č. 3

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je AP ve třídě a jak to probíhalo?

R č. 3:

No tak my už jsme věděli, že *****, už od první třídy, takže prostě přišla. Věděli jsme, že budeme mít ***** ve třídě, takže nám bylo jasné, že budeme mít i tu asistentku.

T:

Takže vám to nikdo nevysvětlil?

R č. 3:

My jsme to vlastně věděli takhle.

T:

Ty seš tady také od 1. třídy?

R č. 3:

Ne. Jsem s ***** od šestky.

T:

Takže jste přišli do třídy, jestli to dobře chápu a už tam AP byla a nikdo vám nic neřekl?

R č. 3:

Ano.

T:

Dobře. Jaká je podle tebe role AP ve třídě?

R č. 3:

No prostě se starat o tu *****, pomáhat jí, a když už se něco děje, tak to může řešit s náma. Protože jsme si celkem blízky, jak se vidíme každý den.

T:

Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce asistentky, ale přesto je ve třídě provádí?

R č. 3:

No, že kontroluje nás všechny a nekontroluje tolik *****. Spíš se zaměřuje na ostatní a ignoruje *****, protože někdy odmítá věci dělat a nesnaží se najít jiné řešení, takže ji prostě ignoruje.

T:

Dobře. Popiš mi, prosím, jak se cítíš, když je asistentka v průběhu vyučování ve třídě?

R č. 3:

Tak, když má nějakou narážku hloupou, tak to asi ignoruju nějak. A někdy se s ní jako poradím o něčem, ale jinak nic.

T:

Takže, jak se cítíš?

R č. 3:

Tak někdy je otravná, ale jinak v pohodě.

T:

Je něco jinak, když v průběhu vyučování není ve třídě? Jak se cítíš?

R č. 3:

Dovolujeme si víc věcí, co učitelé nevidí. Děláme si, co chceme a není tam taková hlídka.

T:

Rozumím. Takže se cítíš víc uvolněně v tom, co můžeš dělat?

R č. 3:

Jo.

T:

Jak se cítíš, když je asistentka přítomna o přestávkách ve třídě?

R č. 3:

Strašně. (smích) Nemůžeme nic dělat, musíme jen sedět a povídat si, protože nic jiného nejde. Abychom si třeba něco zahráli nebo tak.

T:

Jak se cítíš, když o přestávkách AP není ve třídě?

R č. 3:

Víc volně. Můžu si dělat, co chci.

T:

Jak podle tebe ovlivňuje AP atmosféru ve třídě?

R č. 3:

Tak jako moc jí tam nikdo nemusí kvůli tomu, že je někdy na nás nepříjemná a že nepomáhá tý daný osobě. Ale jinak jako asi v pohodě.

T:

A působí to nějakým způsobem na váš kolektiv?

R č. 3:

Celkem jo, jakože už se nějaký lidi nechovají třeba tolik, že mi přijde, že kvůli ní je spousta spolužáků strašně drzých. Víc si dovolujou na učitele, protože prostě mi přijde, že to ovlivňuje AP a pak jsou všichni takoví nepříjemní.

T:

Popiš mi, prosím, nějakou situaci, ve které na tebe asistentka reaguje a jak se při tom cítíš?

R č. 3:

No, tak třeba jsem nějak vysvětlovala něco spolužačce a ona mě seřvala, že nemám při hodině mluvit a pak to učitelka sama řekla, že je to úplně v pohodě, že jako můžu vysvětlovat, když to nechápe. Že to asi pochopí mýma slovy než jejíma. A ona na mě prostě byla furt taková nepříjemná.

T:

Dobře. Je něco, co bys mi k tomuto tématu chtěla ještě říct? Cokoliv, co tě napadá ohledně té asistentky.

R č. 3:

Že někdy nadává na tu ***** před ní. To je takový jako, že to asi ***** úplně nepomáhá. Tolik jí věci nevysvětluje. Nebo když je něco těžkýho a ona je z toho zmatená, tak je radši na Facebooku, než aby ji pomohla.

T:

Rozumím. Děkuji ti za rozhovor.

Respondent č. 4

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je asistentka ve třídě? A jak to probíhalo?

R č. 4:

Nikdo nám nic nevysvětlil, ale tak pochopili jsme něco, protože že jo, ***** je trochu postižená, tak proto jsme tak nějak pochopili, že tam je.

T:

A ty seš tady na základce od šestky nebo od 1. třídy?

R č. 4:

Od 1. třídy.

T:

A byl jsi s ***** ve třídě už od 1. třídy?

R č. 4:

Nene, od 6. třídy.

T:

Až od šesté, dobře. Takže vám nikdo nic neřekl, ale vy jste to takhle pochopili. Jaká je podle tebe role asistentky ve třídě?

R č. 4:

No myslím si, že by měla prostě pomáhat trochu tý ***** a zaměřovat se spíše na ní. Ale ona to dělá tak, že prostě si všímá spíš nás a jí tak nějak vynechává.

T:

Hm, hm. Jaké činnosti podle tebe nejsou v náplni práce asistentky, ale přesto je ve třídě dělá?

R č. 4:

Že nás různě buzeruje a zaskakuje jakoby učitelku.

T:

Dobře. A jak konkrétně zaskakuje tu učitelku?

R č. 4:

No nevím. Třeba na nás, když nemáme připraveno, nebo když v hodině se bavíme, tak nás na něco upozorní nebo takhle.

T:

Hm, hm. Popiš mi prosím, jak se cítíš, když je asistentka v průběhu vyučování ve třídě?

R č. 4:

No tak, jelikož už tam jsem s ní 3 roky, tak úplně normálně.

T:

Jo? Takže už se cítíš normálně?

R č. 4:

Jo.

T:

Je něco jinak, když v průběhu vyučování ve třídě není a jak se cítíš?

R č. 4:

Tak cítím se líp, protože že jo na nic nás moc někdo neupozorňuje a je to takový zábavnější v tý hodině, protože můžem si povídat, že jo.

T:

Dobře. Teď se zaměříme na přestávky. Jak se cítíš, když je ve třídě AP o přestávkách?

R č. 4:

Vlastně jediný, co tam můžem dělat, si povídat a sedět. Nic víc tam nemůžem dělat, protože jinak cokoliv uděláme, tak řekne, že to je blbě a že to dělat nemáme.

T:

Takže jak se cítíš jako ty sám?

R č. 4:

No prostě na prd. Jako není to zábava té školy. Prostě si tam jen povídáme no.

T:

A jak se cítíš, když není AP o přestávkách ve třídě?

R č. 4:

No je to lepší, protože, že jo, můžem dělat různé kraviny a házet si tam s něčím nebo postrkovat se nebo tak. Takže je to lepší.

T:

Jak podle tebe ovlivňuje AP atmosféru ve třídě? Jako ten váš třídní kolektiv a tak.

R č. 4:

Hm. To nevím.

T:

Bavíte se o ní třeba mezi spolužáky?

R č. 4:

Jo, to se bavíme, no že je hrozná, že bysme jí tam nechtěli.

T:

Ehm. A myslíš si, že to teda nějak ovlivňuje atmosféru? Když třeba vezmeš, když tam je, tak jak se chováte jako třída a když tam není?

R č. 4:

No asi jono, protože víc si i takhle třeba v hodinách povídáme všichni po celý třídě.

T:

Ennm. A popiš mi, prosím, nějakou situaci, ve které na tebe asistentka reaguje a jak ses při ní cítil?

R č. 4:

Hm ty jo, když jsem neměl připraveno, protože máme pana učitele na češtinu a nevěděli jsme, jestli si budem číst nebo koukat na video, tak jsem se nepřípravil a začala na mě trochu řvát a říkala mi, že dostanu poznámku. Tak jsem jí řekl, že dostanu tak asi tak.

T:

Je něco úplně mimo těchto otázek, co by si mi chtěl k tomuto tématu říct ty sám, co tě napadá o té AP?

R č. 4:

Že by si měla všimnout hlavně ty ***** , a ne okolních dětí.

T:

Dobře. Děkuji ti za odpovědi.

Respondent č. 5

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je AP ve třídě? A jak to probíhalo?

R č.5:

No. Jako proč je v té třídě přímo?

T:

Ano. Jestli vám to někdo vysvětloval?

R č.5:

Jako jestli nám to přímo někdo vysvětloval, to si nemyslím. Ale je tam hlavně, podle mě, kvůli *****. A je tam i většinou kvůli nám, když potřebujeme něco pomoci, tak se jí zeptáme a ona nám pomůže, poradí a takhle

T:

Super. Takže vám někdo vysvětlil, proč tam je?

R č.5:

Ne, my to asi pochopili tak nějak sami.

T:

A seš tady s ***** ve třídě od 6.třídy nebo už od 1.třídy?

R č.5:

Od šestý.

T:

Dobře. Jaká je podle tebe role AP ve třídě?

R č.5:

Role asistentky? Podle mě, že jako ne přímo vyučující, ale spíš takový, jako podle jména asi, tak jako asistovat tomu učitelovi, pomáhat s rozdáváním testů nebo různé informace předávat a takhle.

T:

Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce asistenta pedagoga, ale přesto je ve třídě provádí? Pokud tě něco napadá.

R č.5:

No. Hm. Tak nevím, třeba hlídání ve třídě. Mě přijde, že všechny třídy mají učitele pryč jako ze třídy, že jsou třeba v kabinetě, kde pijí kávičku nebo takhle a paní asistentka zase třeba je ve třídě někdy a někdy ne. Že podle mě by si taky měla dát jako kávičku (smích).

T:

Dobře (smích). Popiš mi, prosím, jak se cítíš, když je asistent pedagoga v průběhu vyučování ve třídě?

R č.5:

No cítím se, jako kdyby to byla normální hodina. Prostě nijak mi to nevadí, že tam je. Je to v pohodě.

T:

Dobře děkuji. Je něco jinak, když v průběhu vyučování AP ve třídě není? Jak se cítíš?

R č.5:

Přijde mi, že to je takový volnějšší, že tam není takový dozor v té třídě během té hodiny. A že učitel musí být více obezřetný. Jako ten hlavní třídní vyučující.

T:

V jakém smyslu to myslíš? Jak by měl být obezřetný?

R č.5:

Že třeba když někdo nedává pozor nebo dělá blbosti, tak může dělat ty blbosti. A když ta asistentka tam je, tak si to nedovolí.

T:

Dobře děkuji. Jak se cítíš, když je AP přítomen o přestávkách ve třídě?

R č.5:

Cítím se hlídaný.

T:

Jak se cítíš, když není AP přítomen o přestávkách ve třídě?

R č.5:

Můžeme si dělat vlastně co chceme, můžeme dělat nějaký blbosti s klukama, nebo prostě není tam takovej jako pozor v té třídě.

T:

Jak podle tebe AP ovlivňuje atmosféru ve třídě?

R č.5:

No, jak to ovlivňuje?

T:

Jaký na to máš ty sám názor? Jestli vůbec ovlivňuje atmosféru.

R č.5:

Může ta atmosféra někdy být zábavná, někdy může být nepříjemná. Záleží na dni.

T:

Popiš situaci, ve které na tebe AP reaguje. Jak se při ní cítíš?

R č.5:

Jak na mě reaguje?

T:

Ano. Nějaký příklad, který tě napadne.

R č.5:

Když uděláme nějakou kulišárnu, nějakou blbost, tak samozřejmě naštvaná je nebo zlobí se na nás, že jsme něco provedli. Reaguje tak jako v pohodě. Není to násilí (smích), ale je to takový jako...nevím, jak to popsat.

T:

Přemýšlím nad slovem, které by to mohlo vystihnout. Dalo by se říci „rázná“? Že do toho rázně zakročí?

R č.5:

Jo. Rázně řekne dost, už takovýho nic a zruší se ta chyba, nebo to porušení.

T:

Dobře. A je něco, co bys mi k tomuto tématu chtěl říct mimo tyto otázky? Co tě napadá, že zde nezaznělo. Nebo jestli máš nějakou myšlenku.

R č.5:

Třeba, když jezdíme na výlety, tak sem rád, že jede s náma, protože třeba když se někomu něco stane, tak se to dozví, a naopak to řekne učitelce nebo učitelka asistence a můžou spolupracovat.

T:

Dobře. Moc děkuji za tvé názory.

Respondent č. 6

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je AP ve třídě a jak to probíhalo?

R č.6:

Popravdě, když jsme nastoupili do 6.třídy, tak nám jenom řekli, že máme asistentku ve třídě kvůli tomu, že máme *****, která je mentálně postižená. A že tam má být jako pedagog pro ni, že jí tam má pomáhat. A to vlastně bylo jediný, co nám tak řekli. Prý to bude asistent ještě i třídního učitele, že kdyžtak kdyby něco. A to je asi tak všechno, co nám k tomu řekli, poprvý.

T:

Děkuji za odpověď. Jaká je podle tebe role asistentky ve třídě?

R č.6:

Za mě ta asistentka tam je z nějakýho důvodu. A u nás je to zrovna kvůli té *****. Takže za mě by se měla věnovat té *****, když se něco děje, tak by ji měla pomoci, vést ji k tomu učivu a tak. Když si s něčím neví rady, tak jí pomoci, aby byla na stejný úrovni, aby zvládala to učivo jako my. Aby tam byla pro ni.

T:

Dobře. Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce asistentky, ale přesto je ve třídě provádí?

R č.6:

Za mě, tam má být pro tu *****. Ale u nás to je spíš tak, že ***** si vůbec nevšímá. A kibicuje hlavně nás a šikanuje (smích) spíš nás. Takže za mě tohleto by určitě ta asistentka neměla dělat a měla by se věnovat *****. Přitom mám pocit, že si myslí, že v té třídě velí a že ona je taková ta druhá třídní. Vlastně v té třídě velí ona, než spíš paní učitelka. Takže to by neměla podle mě dělat.

T:

Dobře. Popiš mi, prosím, jak se cítíš, když je AP v průběhu vyučování ve třídě?

R č.6:

No, když tam není, tak mi je o dost líp. Když tam je, tak si připadám taková víc, že nemůžu vůbec nic. Že jsem strašně omezená v tom, co chci dělat. Cokoliv, co já udělám nebo cokoliv, kdo jiný udělá, tak ona hned že je to všechno špatně. Takže, když tam nikdo není, tak se všichni cítíme líp, je nám líp a máme pocit víc té svobody v té třídě.

T:

Je tedy něco jinak, když v průběhu vyučování ve třídě není? Jak se cítíš?

R č.6:

Když tam není, tak je tam za mě větší klid. Ona si myslí, že když tam je, tak všechny a všechno spraví. Ale když tam není, tak nám je akorát líp a máme větší svobodu. Víc se soustředíme i na to učivo. Protože vždycky, když někdo něco chce udělat, musí se hlavně podívat na asistentku, aby to náhodou neviděla. Takže takhle se i víc soustředíme a je nám nebo mně je o dost líp, když tam není. Cejtím víc tu svobodu v té třídě a necítím se jak ve vězení, když tam je.

T:

Rozumím. Jak se cítíš, když je AP přítomen o přestávkách ve třídě?

R č.6:

Což to bych řekla, že se u nás moc často našťestí neděje. Ale když jo, tak tam to je prostě, jak kdyby byla hodina. Nikdo nic nemůže, máme sedět a jediný, co je rozdíl mezi tou hodinou a přestávkou, že můžeme jíst a pít. Takže za mě, když tam není, tak každá třída dělá blbosti o přestávkách a my nemůžeme nic v tu chvíli dělat.

T:

Jak se cítíš, když není přítomná o přestávkách ve třídě?

R č.6:

Je tam strašná sranda, strašná svoboda. A jenom, když je tady dozor na chodbách, tak to je jediný, co hlídáme. Jinak tam děláme blbosti a je tam sranda a je to úžasný, ty přestávky bez ní.

T:

Dobře. Popiš mi situaci, ve které na tebe asistentka reaguje. A jak se při ní cítíš?

R č.6:

Tak třeba minulej rok, kdy já jsem seděla v lavici a házela jsem si papírek s kámoškou. A ona nám to potom sebrala. Už ani nevím, co jsme si tam psaly, ale sebrala nám to. A vlastně to byla jakože její iniciativa a já jsem v tom byla úplně nevinně a obvinila mě z něčeho, co vůbec nebyla pravda. To samé, když se děje u nás ve třídě, tak z toho obviní většinou ty špatný lidi, kteří za nic nemůžou, třeba včetně mě. Tam se něco děje a ona najednou, že tos byla určitě ty a zbytečně obviňuje lidi, i když neví, co udělali.

T:

Je něco, co bys mi k tomuto tématu chtěla ještě říci? Co tady nezaznělo, nebo na co jsem se nezeptala.

R č.6:

Já bych byla strašně ráda, aby když už jde někdo na tu práci toho pedagoga, tak aby tam šel s tím, že ho to bude bavit, a ne aby tam chodil... Protože já mám pocit u naší asistentky, že chodí z donucení a že už jí to tady nebaví, že jí to akorát otravuje a věřím, že kdyby na tu práci měla úplně jinej pohled, tak by to bylo lepší a měla by lepší vztah s těma žákama než má teď.

T:

To je super myšlenka. Děkuji ti za rozhovor.

Rozhovor s asistentkou pedagoga č. 1

T:

Jak dlouho děláte asistentku pedagoga?

AP:

Sedmej rok.

T:

Jenom tady na té škole?

AP:

Jenom tady na té škole. Já jsem tady dřív učila 14 let. Pak jsem teda šla s manželem do soukromýho podnikání. A pak jsem se vrátila.

T:

Takže jste šla z učitelky na asistentku pedagoga?

AP:

Ano.

T:

Potřebovala jste mít nějaký kurz?

AP:

Ne, ne, protože mám pedagogický vzdělání, tak jsem nepotřebovala nic.

T:

Dobře. U jaké žákyně asistujete?

AP:

Je to děvče, které má poruchy autistického spektra. Není to přesně vyspecifikovaný, co konkrétně. Jsem u ní od konce 2.třídy, když jsem byla požádána, protože odpadla nějaká paní asistentka. Vůbec jsem neplánovala, že budu pokračovat dál. Jenom to byla výpomoc, ale rodiče za mnou chodili a umluvili mě, že se holčina zlepšila. Tak následovala 3.třída 1.stupeň a jsme v deváté třídě.

T:

Poslední otázka. Jaká je spolupráce s ostatními žáky ve třídě?

AP:

Ale jo jako dobrý. Já to беру tak, že tam nejsem jenom pro tu asistovanou dívku, protože nejsem osobní asistent. Když potřebuju ty děti, tak pomůžu. Pokud teda chtějí. Třeba jim i poradím nějakou záležitost, půjčím jim třeba pomůcky, protože mám všechno vyfasovaný taky, co mají děti, tužky, propisky, rýsovací potřeby a tak dále. No a samozřejmě je teda trošičku okřikuju, když zlobí.

T:

Dobře, děkuji za odpovědi.

Příloha č. 3: Rozhovory s žáky a asistentkou pedagoga na ZŠ 2

Respondent č. 1

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je asistentka pedagoga ve třídě a jak to probíhalo?

R č.1:

No nám úplně ne, ale věděli jsme, že tam máme nějaké spolužáky, který to potřebují.

T:

Dobře. Takže nikdo vám neříkal nic?

R č.1:

Nene.

T:

Dobře. Jaké jsou podle tebe role asistentky pedagoga ve třídě?

R č.1:

Pomáhat těm, který to potřebují.

T:

Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce asistentky, a přesto je provádí ve třídě? Jestli nějaké jsou.

R č.1:

Nepřijde mi.

T:

Popiš, jak se cítíš, když je AP v průběhu vyučování ve třídě.

R č.1:

Tak většinou ji jako ignoruju, protože pomáhá těm jinejm a já se většinou věnuju učiteli.

T:

Takže jak se cítíš?

R č.1:

Je mi to jedno, že tam je.

T:

Dobře. Je něco jinak, když v průběhu vyučování asistent ve třídě není? Jak se cítíš?

R č.1:

Není to jinak.

T:

Všechno tedy stejně jako když tam je?

R č.1:

Jo.

T:

Jak se cítíš, když je asistentka přítomna o přestávkách ve třídě?

R č.1:

To není většinou. Jen občas, a to je mi většinou jedno.

T:

A jak se cítíš, když není přítomna o přestávkách tedy?

R č.1:

Úplně stejně.

T:

Jak podle tebe ovlivňuje AP atmosféru ve třídě?

R č.1:

Nepřijde mi, že to nějak ovlivňuje. Těm, který to potřebují tak pomáhá, jinak neovlivňuje.

T:

Popiš mi situaci, ve které na tebe asistent pedagoga reaguje. Jak se při ní cítíš?

R č.1:

Většinou to je ještě, když učitel není ve třídě a ona přijde jako první, tak nám řekne, že začala hodina, ať jsme zticha.

T:

Dobře. Je něco, co bys mi k tomuhle tématu chtěl ještě říct? Co tě napadá o AP?

R č.1:

Není.

T:

Dobře. Děkuji za odpovědi.

Respondent č. 2

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je AP ve třídě? Jak to probíhalo?

R č.2:

Noo, já upřímně ani jako moc nevím. Jakože vím, že by měl být, ale nevím, za jakým účelem.

T:

Takže vám to nikdo neřekl?

R č.2:

Ne.

T:

Jaká je podle tebe role AP ve třídě?

R č.2:

No, určitě pomáhat těm, který maj nějakou tu slabší stránku, aby to zvládali líp ve škole. Ti, kteří jsou lepší, mají lepší známky, tak bych jim věnoval míň času a těm, co by to míň dávali, tak víc času jim dávat.

T:

Děkuji. Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce AP, ale přesto je ve třídě provádí? Jestli nějaké jsou.

R č.2:

Tak asi nějaký jako prohlížení v mobile třeba nebo nějaký jako nepodstatný. Třeba psaní něčeho třeba do sešitu nebo něco takovýho.

T:

Jakože to dělá ona?

R č.2:

Jo.

T:

A co myslíš tím psaní do sešitu?

R č.2:

Asi nic přesně nevím.

T:

Já jen abych to pochopila. Jestli ona si zapisuje nebo?

R č.2:

Nějaké jako zápisky, ale přesně nevím jaký. Pokud je to ohledně toho žáka, tak to asi jako jo.

T:

Dobře. Popiš mi, jak se cítíš, když je asistentka v průběhu vyučování ve třídě.

R č.2:

No tak za mě, já se jí jakože snažim nevšímat a přímo se věnovat tomu učení.

T:

Takže jak se cítíš?

R č.2:

Celkem komfortně.

T:

Je něco jinak, když v průběhu vyučování ve třídě asistentka není? Jak se cítíš?

R č.2:

Tak jako podobně. Asi mě to nijak neovlivňuje jako úplně extra, takže se furt věnuju učení.

T:

Jak se cítíš, když je asistentka přítomna o přestávkách ve třídě?

R č.2:

No tak, pokud jako se věnuje svým věcem, tak jako asi v pohodě, ale když se třeba jako montuje (kdybych to takhle řekl) do našich konverzací o přestávce, tak mi je to celkem nepříjemný.

T:

Hm. Jak se cítíš, když není o přestávkách ve třídě?

R č.2:

Asi v pohodě. Mám takový to volno.

T:

Dobře. Jak podle tebe AP ovlivňuje atmosféru ve třídě?

R č.2:

Tak určitě tam je taková ta pomoc. Jakože je fajn se třeba někoho zeptat, když třeba zrovna učitel něco vysvětluje a má čas, tak určitě to je jako dobrý, když tam je.

T:

Popiš mi situaci, ve které na tebe asistentka reaguje a jak se při ní cítíš.

R č.2:

Tak určitě jsem měl větší jistotu, když tam byla. Takže dobře.

T:

Je něco, co bys mi k tomuhle tématu chtěl ještě říci, co tě napadá ohledně asistentké profese?

R č.2:

Asi nic.

T:

Dobře. Děkuji za tvé názory.

Respondent č. 3

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je asistent pedagoga ve třídě? Jak to probíhalo?

R č.3:

Tyjo, to už bude docela dávno, ale určitě to bylo, jakože protože jsou někteří ve třídě, kteří to potřebují. Protože mají nějaký znevýhodnění, takže tam jsou tady s tý velkou částí pro ně, ale taky z části pro nás, kdybychom něco cokoliv potřebovali.

T:

A vysvětlil vám to někdo tedy?

R č.3:

To už netuším. Myslím si, že asi jo na začátku 6. třídy, že nám to řekli, proč tady ta paní učitelka nebo spíš jako asistentka bude.

T:

Dobře, děkuji. Jaká je podle tebe role AP ve třídě?

R č.3:

Pomoc těm, kteří potřebují řekněme něco víc než jen ty.... když sedí někde učitel, tak potřebují větší... Nevím, jak to říct. Větší pomoc.

T:

Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce asistentky, ale přesto je ve třídě provádí? Pokud nějaké jsou.

R č.3:

No tyjo.

T:

Nech si klidně čas na rozmyšlenou. Není kam pospíchat.

R č.3:

Asi žádný.

T:

Nenapadá tě nic?

R č.3:

Nene.

T:

Popiš, jak se cítíš, když je AP v průběhu vyučování ve třídě.

R č.3:

Tak občas je to takový to, že jsou to další oči při testu, který dozorují nad těma žákama jestli nepodváděj. Takže tam se trošku bojím, přece jen je to takový míň stresující, když tam ta asistentka není, protože vím, že je tam míň očí. Nicméně při tý normální výuce, když potřebujeme, tak fakt jako pomůže.

T:

Takže chápu správně, že se cítíš, když je ve třídě, trošku ve stresu při testech, jinak je to v pořádku?

R č.3:

Ano.

T:

Je něco jinak, když v průběhu vyučování asistentka není? Jak se cítíš?

R č.3:

Přijde mi to asi podobný. Tím, že nejsem ten znevýhodněný člověk, tak se mě ani moc nevšímá, takže pro mě to je asi stejný.

T:

Dobře. Jak se cítíš, když je asistentka přítomna o přestávkách ve třídě?

R č.3:

Tyjo, nebývá přítomna.

T:

Ehm, dobře. Jak se cítíš, když není přítomna o přestávkách ve třídě? Tady to tedy nemůžeme porovnat, ale jestli to třeba porovnáš s hodinou, když je AP přítomna.

R č.3:

Říkám, nejsem znevýhodněný člověk, mně si moc nevšímá. Takže nemám úplně co říct.

T:

Dobře. Jak podle tebe ovlivňuje atmosféru ve třídě?

R č.3:

No... (dlouhá pauza) Tady to fakt nevim.

T:

Jestli třeba pozitivně, negativně... v jakých případech, jestli tě něco napadá.

R č.3:

Přijde mi třeba, že v těch skupinových pracích, který jednou za čas máme, tak že docela pomůže. Že přijde a poradí. To jako určitě. Takže jako spíš stmeluje.

T:

Popiš mi situaci, ve které na tebe asistentka reaguje a jak se při ní cítíš.

R č.3:

Nereaguje. Nebo jako občas třeba při testu přijde a „Jee jednička, dvojka“.

T:

Je něco jinak, co bys mi k tomuto tématu ještě chtěla říct ohledně asistentský práce?

R č.3:

Asi ne. Z mého pohledu fakt ne. Spíš je potřeba se zeptat těch dětí, kvůli kterým tam primárně je.

T:

Jojo, dobře. Děkuji za tvé odpovědi.

Respondent č. 4

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je AP ve třídě? Jak to probíhalo?

R č.4:

Noo. Nikdo nám to moc nevysvětlil. Ona se tam najednou objevila. Jediný, co nám řekli je, že tam je kvůli nějakým spolužákům.

T:

Jaké jsou podle tebe role asistenta pedagoga?

R č.4:

Jaké role no...

T:

Co si myslíš, že by tam měla dělat?

R č.4:

Tak měla by tam být u těch žáků, což tam ta naše u nich moc není. Ale měla by být u nich a pomáhat jim jakože s tou látkou, protože některý tam jsou jakože pomalejší a nechápou to. Takže by jim tam měla nějak pomáhat, že jo.

T:

Dobře. Jaké činnosti podle tebe nejsou v náplni práce AP, ale přesto je ve třídě provádí?

R č.4:

No tyjo tak třeba... asi jako nemusela by tam pořád koukat do mobilu, s někým telefonovat, ale zas jako dělá věci, který nemusí. Třeba pomáhá tam i ostatním, a tak no.

T:

Popiš, jak se cítíš, když je asistentka pedagoga v průběhu vyučování ve třídě.

R č.4:

Joo, jako dobrý. Protože jako když něco potřebuju, tak jí můžu říct a ona nám taky pomůže. Takže to je dobrý.

T:

Je něco jinak, když v průběhu vyučování ve třídě není? Jak se cítíš v tomto případě?

R č.4:

Noo asi nic jinak jako není. Ale třeba když něco potřebuju, tak musím jít za tím učitelem a nemusím to tam jako zdržovat tu hodinu, když tam je.

T:

Rozumím. Jak se cítíš, když je asistentka přítomna o přestávkách ve třídě?

R č.4:

No naše pani asistentka tam není přítomna o přestávkách.

T:

Jak se cítíš, když není přítomna o přestávkách ve třídě? Třeba s porovnáním s hodinou je něco jinak.

R č.4:

Tak jako je tam větší bordel nějakým způsobem, ale zrovna tu naší tak nějak moc velký respekt nemaj, takže to je tak nějak stejný, když tam je jako chvíli před hodinou.

T:

Dobře. Jak podle tebe AP ovlivňuje atmosféru ve třídě?

R č.4:

No, jako většinou, když máme matiku a když tam je, tak tam úplně zbytečně na všechny řve. Nebo máme třeba domácí úkol a ona to začne úplně obcházet a spousta to tam změnila, že dává poznámky úplně za každou blbost. Takže je tam takový větší dusno, takový nic moc.

T:

Popiš mi situaci, ve které na tebe asistentka reaguje a jak se při ní cítíš.

R č.4:

No, to nevím.

T:

Když tobě se nějak věnuje.

R č.4:

Jo, no tak třeba když nemám domácí úkol nebo takhle. Já už jsme na to zvyklá, takže tak nějak normálně.

T:

Je něco, co bys mi k tomuto tématu chtěla ještě říct? Co tě napadá ohledně asistentky.

R č.4:

Tak jako tady je víc těch asistentek v jiný třídě, co jsem pochopila. Ta naše tam jako moc ani není a když tam je tak je to něco no. Spoustu těch učitelů tam ta naše malinko jako ovlivnila. Třeba na angličtinu. Takže teď tam začala všechno hrotit, ta paní učitelka. Ale jinak je to jako dobrý. Ale třeba u toho **** mi přijde, že tam teda moc není, když tam kvůli němu má bejt, ale přijde mi, že je tam spíš u jiných lidí no.

T:

Dobře. Děkuji za rozhovor.

Respondent č. 5

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je AP ve třídě? Jak to probíhalo?

R č.5:

No. ... Nevzpomínám si. No...

T:

V pořádku, jestli se nevzpomínáš.

R č.5:

No, asi nám něco trochu říkali, ale moc si na to nevzpomínám.

T:

Dobře. Jaké jsou podle tebe role asistentky ve třídě?

R č.5:

No tak asi má jako pomáhat s tím jeho, dejme tomu, psychickým problémem.

T:

Takže tomu žákovi se speciálně vzdělávacími problémy?

R č.5:

Jo.

T:

Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce asistentky, ale přesto je ve třídě provádí? Pokud nějaké jsou.

R č.5:

No tak celkem často je na mobilu a nic jako nedělá. Tak asi to no.

T:

Dobře. Popiš mi, prosím, jak se cítíš, když je AP v průběhu vyučování ve třídě.

R č.5:

Já jí vůbec, ani moc nevnímám.

T:

Takže se cítíš normálně jako kdyby tam nebyla?

R č.5:

Jo.

T:

Je něco jinak, když v průběhu vyučování asistentka ve třídě není? Jak se cítíš?

R č.5:

No tak... moc jinak se necítím.

T:

Dobře dobře. Jak se cítíš, když je asistentka přítomna o přestávkách ve třídě?

R č.5:

Tak ona není moc často o přestávkách ve třídě. Ale tak, když tam náhodou je, tak ji taky vůbec nevnímám.

T:

A jak se cítíš, když není o přestávkách ve třídě? Je něco jinak třeba i mezi vámi spolužáky?

R č.5:

Asi ne. Já bych řekl, že je všechno stejně.

T:

Všechno stejné, dobře. Takže se tedy cítíš stejně jako když tam je?

R č.5:

Ano.

T:

Jak podle tebe ovlivňuje AP atmosféru ve třídě?

R č.5:

No tak...občas je ta atmosféra klidnější. Jinak je to stejný.

T:

Popiš mi situaci, ve které na tebe asistentka reaguje a jak se při ní cítíš.

R č.5:

No tak...

T:

Jestli tě něco napadá. Kdy se například věnuje tobě nebo s tebou o něčem mluví.

R č.5:

No...vůbec nevím. Pardon.

T:

Nevadí. V pořádku. Je něco, co bys mi k tomuto tématu chtěl ještě říci, ohledně AP, co tě napadá.

R č.5:

Nevim. Asi, že by se ta naše měla těm našim žákům víc věnovat, si myslím.

T:

Myslíš těm, kteří to potřebují nebo i vám ostatním?

R č.5:

Těm, který to potřebují.

T:

A s vámi ostatními komunikuje nebo interaguje?

R č.5:

Občas s náma mluví, ale moc často ne.

T:

Dobře. Děkuji ti za odpovědi.

Respondent č. 6

T:

Vysvětlil vám někdo, proč je asistentka ve třídě? Jak to probíhalo?

R č. 6:

No, víceméně ne, ale pochopili jsme, že tam je kvůli dvěma spolužákům nejspíš, že jsme sami viděli, jak ty spolužáci, jak jim to moc nejde, takže.

T:

Dobře. Takže vám to nikdo nevysvětlil?

R č. 6:

Ne.

T:

Jaké jsou podle tebe role AP ve třídě?

R č. 6:

Pomáhat, když prostě někdo třeba je jakoby zpomalenější nebo jak to říct. Když mu to učení moc nejde, tak aby mu pomohla.

T:

Hm hm, dobře. Myslíš, že má pomáhat i vám ostatním nebo jen žákům se speciálně vzdělávacími potřebami?

R č. 6:

Asi jenom těm žákům, kterým je přidělená, bych řekla.

T:

Jaké činnosti nejsou podle tebe v náplni práce AP, ale přesto je ve třídě provádí?

R č. 6:

Asi mě nic nenapadá.

T:

Popiš, jak se cítíš, když je asistentka v průběhu vyučování ve třídě.

R č. 6:

No je to takový, řekla bych, že jako v pohodě, ale občas je to takový jako...nevím proč, ale jsem prostě z něčeho nervózní. Sama nevím proč, ale jinak je to takový jako v pohodě.

T:

Dobře. Je něco jinak, když AP v průběhu vyučování ve třídě není? Jak se cítíš?

R č. 6:

Asi furt stejně.

T:

Jak se cítíš, když je asistentka přítomna o přestávkách ve třídě?

R č. 6:

Je to takový, noo, jakoby já o přestávkách ani moc v té třídě nejsem. Takže mně to nějak nevadí, mně je to nějak jedno.

T:

Hm, dobře. Jak se cítíš, když není o přestávkách ve třídě?

R č. 6:

Možná u spolužáků, že mají trošku vulgárnější slovník, ale to je tak nějak všechno.

T:

Jak podle tebe asistentka ovlivňuje atmosféru ve třídě?

R č. 6:

No nevím. Jakoby vim, že jsem slyšela od spolužáků, že ji jako moc nemají rádi právě a občas i při tý hodině si na ní dovolují.

T:

Popiš situaci, ve které na tebe asistentka reaguje a jak se při ní cítíš?

R č. 6:

Tyjo, teďka mě žádná nenapadá.

T:

Můžeš si nechat chvíli na rozmyšlenou. Nepospícháme. Kdy s tebou například nějakým způsobem komunikovala při hodině nebo tak.

R č. 6:

No jediné třeba, že se mě třeba ptala jako jestli vim, kde jsme jako když jsme dělali třeba v pracovním sešitu a bylo to takový, jakože jsem se jako lekla v tu chvíli, že na mě jako mluví. Ale jako bylo to v pohodě.

T:

Dobře. A je něco, co bys mi k tomuto tématu chtěla ještě říci? Mám tím namysli asistentskou činnost.

R č. 6:

Asi ne.

T:

Dobře. Děkuji ti za odpovědi.

Rozhovor s asistentkou pedagoga č. 2

T:

U jakého žáka asistujete?

AP č.2:

Potřebujete konkrétní jméno?

T:

Nene. Jména určitě ne.

AP č.2:

Právě, jsem si říkala. Je to vlastně žák 8.C.

T:

Jaké speciální potřeby žák má? Proč u něj jste?

AP č.2:

On je trošku pomalejšího rázu.

T:

A kdybyste to měla více specifikovat?

AP č.2:

No říkám. On je takový jakoby pomalejší. Jak bych to řekla. Než tu výuku jako pochopí, tak potřebuje více času. Takže se snažím být stále s ním a ptát se ho, jestli něco nepotřebuje, jestli to pochopil. Snažím se v něm utvrdit takovou jakoby sebedůvěru, sebevědomí. Motivaci on má, protože on je velice pozorný žák. Ale je introvertní, takže se málo projevuje. Dalo by se říct, že jsem mu stále nápomocná, aby tu látku pochopil a když to právě nepochopí, tak se mu to snažím vysvětlit. O přestávce nebo i v té hodině. Ale tam zas nechci moc zasahovat, protože když ten pedagoga vysvětluje tu danou látku, tak potřebuje, aby se soustředil.

T:

Dobře, rozumím. A jak dlouho vykonáváte asistentkou činnost?

AP č.2:

Už asi pět let.

T:

A měla jste na to dřívější vzdělání nebo jste si dodělávala kurz?

AP č.2:

Vlastně jsem si ho dodělala hned, jak jsem nastoupila.

T:

Má poslední otázka zní: Jaká je spolupráce s ostatními žáky ve třídě?

AP č.2:

Úžasná, úžasná. Mám úžasnou třídu.

T:

Můžete to ještě nějak rozvést, prosím?

AP č.2:

Tak samozřejmě já třeba konkrétně mám toho svého žáka, ale nechci, aby se cítil nějak jakoby méněcenný, že tam má tu paní asistentku, takže se snažím být nápomocna právě i jiným dětem, protože za ty roky je už tak nějak znám. A chodím tak po třídě, dívám se, jak pracují, pomáhám jim. Jsou supr tým, můžu říct. Vlastně ten asistent je jakoby v roli takové nějaké jakoby mámy, protože jsem s nima vlastně na každém předmětu, na tom druhém stupni. No, takže máme takový jako moc hezký pouto mezi sebou. Nejenom třeba s tím konkrétním žáčkem, ale i s ostatními.

T:

Moc vám děkuji.

AP č.2:

Doufám, že jsem vám odpověděla tak, jak jste si přála. Samozřejmě je také důležité mít kontakt s tím pedagogem, s tím učitelem, abychom si vlastně jakoby řekli, co je potřeba s tím dotyčným žákem procvičit, na co se zaměřit. Já to právě řeknu i paní učitelce, když vidím, že třeba v něčem pokulhává. Takže i práce s tím pedagogem je velice důležitá.

T:

Děkuji vám za odpovědi.

AP č.2:

Já právě teď také studuji, ale němčinu. A jsem moc ráda, že jsem vám mohla zodpovědět otázky.